

Sygn. akt XXVI GC 564/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący –	SSO Anna Kociołek
Protokolant –	Katarzyna Bobrowska

po rozpoznaniu 7 marca 2018 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko E. S. (1)

o ustalenie wygaśnięcia mandatu pozwanej jako członka rady nadzorczej w dniu 23 czerwca 2015 roku

1. oddała powództwo;

2. zasądza od (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz E. S. (1) kwotę 7217 zł (siedem tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Anna Kociołek

Sygn. akt XXVI GC 564/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 7 czerwca 2016 roku (...) Wytwórnia (...) z siedzibą w W. wniosła pozew przeciwko E. S. (1) o ustalenie na podstawie art. 189 kpc, że pozwana E. S. (1) nie jest członkiem Rady Nadzorczej (...) Wytwórni (...) oraz zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że E. S. (1) jest wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego jako członek rady nadzorczej powoda, a jednocześnie świadczy na rzecz powoda stałe usługi prawne, regularną pomoc prawną wskazaną w art. 6 kc ustawy o radcach prawnych, w zakresie odpowiadającym zadaniom rady prawnego. Będąc zatrudnioną na stanowisku koordynatora d.s. obsługi prawnej, a od dnia 1 lutego 2016 roku na stanowisku kierownika działu prawnego odpowiada m.in. za świadczenie pomocy prawnej na rzecz (...), koordynowanie pracy innych radców prawnych. Z powyższego wynika, że świadczy pomoc prawną na rzecz powoda na zasadzie ciągłości. Zgodnie z art. 387 par. 1 ksh zatrudniony w spółce radca prawny nie może być jednocześnie członkiem rady nadzorczej. Zgodnie zaś z art. 4 ustawy o radcach prawnych wykonywanie zawodu radcy prawnego polega na świadczeniu pomocy prawnej. Naruszenie w/w zakazu powoduje nieważność powołania bądź wyboru danej osoby w skład organu nadzoru.

Pismem z dnia 13 stycznia 201 roku zmodyfikowano pozew i wniesiono o ustalenie, że mandat E. S. (1) do sprawowania funkcji członka rady nadzorczej (...) SA wygasł najpóźniej w dniu 23 czerwca 2015 roku (pismo k. 321).

Uzasadniając interes prawny w wytoczeniu powództwa o ustalenie wskazano, że:

1. na podstawie wydanego orzeczenia spółka może zweryfikować, które z uchwał Rady Nadzorczej wydane przy uczestnictwie pozwanej są dotknięte wadami formalnymi np. wobec niezyskania wymaganego kworum lub nieosiągnięcia wymaganej liczby głosów;
2. wpłynie na ocenę zasadności istnienia podstawy prawnej do pobierania wynagrodzenia przez pozwaną z tego tytułu, w wypadku wygaśnięcia mandatu spółce będzie przysługiwało roszczenie o zwrot nienależnie wypłaconych kwot (pismo k. 311).

Na rozprawie w dniu 7 marca 2018 roku ponownie sprecyzowano pozew i wniesiono o ustalenie, że mandat pozwanej jako członka rady nadzorczej wygasł w dniu 23 czerwca 2015 roku.

Pozwana E. S. (1) nie uznała powództwa, wniosła o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazała, że powództwem prowadzącym do wyeliminowania z obrotu wadliwej uchwały jest wyłącznie powództwo o stwierdzenie nieważności uchwały w trybie art. 425 par. 1 ksh, a nie powództwo o ustalenie na podstawie art. 189 kpc. Mając na względzie, iż nastąpił upływ terminów przewidzianych w art. 425 ksh powód zastosował inne rodzajowo powództwo w celu obejścia art. 425 ksh. Podniesiono również, że powód nie wykazał interesu prawnego w wytoczeniu powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

E. S. (1) zatrudniona była w (...) Wytwórni (...) od (...) czerwca 1999 roku na stanowiskach: specjalisty (...), głównego specjalisty (...), głównego specjalisty (...), koordynatora działu (...) i (...). Świadczyła usługi doradztwa prawnego (okoliczności bezsporne). Od 2014 roku pełniła funkcję kierownika (...) (zeznania świadka A. B. (1), świadka A. B. (2)). Czuwała nad podziałem prac pomiędzy poszczególnych radców prawnych, do jej zadań należało zapewnienie im obsługi sekretarskiej, zapewnienie materiałów (zeznania pozwanej i świadka A. S.). W opinii Rady Nadzorczej (...) podjętej na posiedzeniu w dniu 23 czerwca 2016 roku E. S. (1) nie była zatrudniona w (...) na stanowisku (...)(zeznania świadka A. G.).

E. S. (1) podlegała okresowym ocenom pracowników w (...) (okoliczność niezaprzeczona, zeznania świadka E. K.).

Od 1999 roku do 2016 roku E. S. (1) świadczyła na rzecz pracowników pomoc prawną w zakresie rozwiązywania ich prywatnych problemów prawnych (okoliczność bezsporna).

E. S. (1) wpisana została na listę radców prawnych i posiada prawo do wykonywania zawodu od dnia 5 września 2007 roku. Nie wykonywała zawodu radcy prawnego w okresach 5 września 2007 roku do 14 października 2007 roku oraz od (...) czerwca 2014 roku do daty wystawienia pisma (pismo Okręgowej Izby Radców Prawnych k. 31, wypis z ewidencji radców prawnych k. 32). Po uzyskaniu tytułu radcy prawnego nie została zatrudniona w firmie jako radca prawny. Fakt ukończenia aplikacji nie miał przełożenia na sprawy zawodowe, nie zmienił się zakres obowiązków i funkcja pełniona przez pozwaną (zeznania świadka R. L.). Również P. Z. pomimo posiadania uprawnień radcy prawnego nie był zatrudniony w (...) jako radca prawny (zeznania świadka P. Z.).

W okresie od 5 września 2007 roku do 14 października 2007 roku E. S. (1), za zgodą (...), podjęła dodatkowe zatrudnienie w Biurze (...) SA jako radca prawny (okoliczność bezsporna, umowa zlecenia k. 294).

W Państwowej Wytwórni Papierów Wartościowych w par. 17 ust. 6 zarządzenia nr (...) Prezesa Zarządu z dnia 22 kwietnia 2014 roku w sprawie wprowadzania zasad tworzenia i udostępniania umów zarządzono, że w zakresie umów o wartości do (...) złotych brutto wszystkie czynności dla radcy prawnego mogą być również wykonywane przez pracowników (...) SA posiadających wyższe wykształcenie prawnicze zatrudnionych na stanowiskach związanych

z obsługą prawną danego pionu/biura, którym w tym zakresie przysługuje prawo akceptacji projektu umowy z wyłączeniem czynności zastrzeżonych w przepisach prawnych dla radcy prawnego (k. 169).

E. M. (1) w dniu 23 czerwca 2015 roku opiniowała aneks do umowy najmu lokalu użytkowego nr (...) (k. 228 akt), a w dniu 29 marca 2016 roku umowę z Akademią (...) o wartości powyżej (...) złotych.

E. S. (1) zasiadała w Radzie Nadzorczej jako przedstawiciel pracowników od 2000 roku przez 16 lat przez sześć kadencji (okoliczność bezsporna).

W dniu 11 czerwca 2015 roku na Zwyczajnym Walnym Zgromadzeniu spółki pod firmą (...) SA z siedzibą w W. powołano Radę Nadzorczą (...) SA VIII kadencji w skład której weszła m.in. E. S. (1). Pełniła funkcję sekretarza rady. (uchwała k. 27, okoliczność bezsporna).

W dniu 13 kwietnia 2016 roku odbyło się posiedzenie Rady Nadzorczej na którym odwołano E. S. (1) z funkcji Sekretarza Rady Nadzorczej.

W dniu 15 kwietnia 2016 roku:

1. zaproponowano E. M. (1) przejście na stanowisko Głównego Specjalisty do spraw organizacyjnych, nie precyzując zakresu zadań, która nie przyjęła powyższej propozycji;
2. wręczono informację o zmianie z dniem 18 kwietnia 2016 roku lokalizacji wykonywania pracy tj. W. ul. (...) lub innych (okoliczność bezsporna, k. 142);
3. otrzymała polecenie niezwłocznego, protokolarnego zdania wszelkiej dokumentacji związanej z wykonywaną pracą (okoliczność bezsporna, k. 143);
4. rozwiązano umowę z dnia 21 stycznia 2009 roku ze skutkiem natychmiastowym o świadczenie na rzecz ogółu pracowników (...) SA doradztwa administracyjno – prawnego w zakresie obowiązującego prawa (okoliczność bezsporna, pismo k. 145);
5. zablokowano E. S. (2) kartę wejściową do budynku w W. ul. (...) (okoliczność bezsporna, zgłoszenie potrzeby wejścia k. 144).

W dniu 26 lipca 2016 roku w tygodniu (...) ukazał się artykuł pt. (...)”, w którym dwukrotnie przywołano nazwisko E. M. (1) (okoliczność bezsporna).

W dniu 24 sierpnia 2016 roku uchwałą nr (...) Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia (...) Wytwórni (...) została odwołana ze składu Rady Nadzorczej (pismo k. 332, okoliczność bezsporna).

W dniu 25 sierpnia 2016 roku rozwiązano z E. M. (2) umowę o pracę z winy pracownika na podstawie art. 52 par. 1 pkt 1 i 2 kpc za udzielenie nieprawdziwych informacji dziennikarzowi tygodnika (...) (okoliczność bezsporna, pismo k. 150).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie dokumentów powołanych w aktach sprawy, zeznań świadka A. B. (3), E. K., P. Z., A. B. (2), A. G., R. L. oraz częściowo na podstawie zeznań stron.

Bezsporne w sprawie było, że pozwana będąc zatrudniona w powodowej spółce pełniła usługi doradztwa prawnego. Potwierdzili to przesłuchani w sprawie świadkowie, którzy obszernie zeznawali na okoliczności związane z zakresem obowiązków pozwanej, zakresu zadań wykonywanych przez pozwaną w powodowej spółce. W ocenie sądu z umowy o pracę musi wynikać stanowisko i charakter zatrudnienia, ustaleń umownych nie zmienia zakres faktycznie wykonywanych obowiązków. Z zeznań świadków, pracowników (...) wynika, że zakres obowiązków radców prawnych i prawników niezatrudnionym na w/w stanowisku różnił się tym, że radcowie prawni mogli opiniować umowy powyżej (...) złotych, w pozostałym zakresie zakres obowiązków był porównywalny.

Z zeznań świadka A. B. (1) wynika, że pozwana w 2007 roku została zatrudniona jako koordynator działu prawnego, od 2009 roku zajmowała stanowisko głównego specjalisty ds. analiz prawnych, a od 2014 roku pełniła funkcję kierownika działu obsługi prawnej. Pozwana zeznała, że powyższą funkcję pełniła od października 2015 roku. Niewątpliwie jest to fakt, który powinien być wykazany przez powoda na podstawie dokumentów. Powód nie złożył umów o pracę. Jednakże sąd dał wiarę zeznaniom A. B. (1), że pozwana funkcję kierownika działu prawnego pełniła od 2014 roku, gdyż jak świadek zeznał, powyższe dane wynikają z akt osobowych, z którymi świadek zapoznał się pełniąc funkcję kierownika działu personalnego. Powyższe koresponduje nadto z zeznaniami świadka E. K., która pracowała w komórce obsługi prawnej powstałej, jak wskazała świadek, z końcem 2014 roku oraz świadka A. B. (2) i R. L.. W tym zakresie sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanej, że funkcję kierownika działu prawnego pełniła od października 2015 roku.

Sąd pominął dowód z zeznań świadków S. K., M. W., J. G., K. S. wobec cofnięcia wniosków (stanowiska k. 343, 367, 396).

Zeznania wiceprezesa strony powodowej dotyczyły okresu, w którym pełnił on funkcję członka zarządu (...) tj. od stycznia 2016 roku. Fakty mające miejsce po tej dacie nie mają znaczenia w niniejszym postępowaniu, gdyż przedmiotem postępowania jest ustalenie charakteru zatrudnienia pozwanej w dniu 23 czerwca 2015 roku. Przeświadczenie zeznającego o charakterze zatrudnienia pozwanej na stanowisku radcy prawnego również nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, gdyż w ocenie sądu decydujące znaczenie mają fakty, a nie przekonania.

Na podstawie zeznań pozwanej sąd ustalił zakres jej obowiązków w okresie od 11 do 23 czerwca 2015 roku.

W niniejszej sprawie nie ma zastosowania Uchwała Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 13 czerwca 2015 roku w sprawie Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego (k. 502 akt), gdyż uchwała powyższa weszła w życie z dniem 1 lipca 2015 roku, a sąd dokonuje ustaleń w niniejszej sprawie na dzień 23 czerwca 2015 roku.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 214 § 1 k.s.h. członek zarządu, prokurent, likwidator, kierownik oddziału lub zakładu oraz zatrudniony w spółce główny księgowy, radca prawny lub adwokat nie może być jednocześnie członkiem rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej. Przepis ten stosuje się ponadto do innych osób, które podlegają bezpośrednio członkowi zarządu albo likwidatorowi (§ 2) oraz odpowiednio do członków zarządu i likwidatorów spółki lub spółdzielni zależnej (§ 3).

Powód w niniejszym postępowaniu domagał się ustalenia na podstawie art. 198 kpc, że mandat pozwanej jako członka rady nadzorczej wygasł w dniu 23 czerwca 2015 roku. Wobec powyższego na stronie powodowej spoczywał obowiązek wykazania interesu prawnego w wytoczeniu powództwa. W orzecznictwie i piśmiennictwie zgodnie wskazuje się, że interes prawny zachodzi wówczas, gdy powód w innej drodze (w procesie o świadczenie, o ukształtowanie prawa lub stosunku prawnego lub poprzez uzyskanie orzeczenia o charakterze deklaratorywnym) nie może osiągnąć w pełni ochrony swoich praw.

Uzasadniając interes prawny w wytoczeniu powództwa o ustalenie wskazano, że:

1. na podstawie wydanego orzeczenia spółka będzie mogła zweryfikować, które z uchwał Rady Nadzorczej wydane przy uczestnictwie pozwanej są dotknięte wadami formalnymi np. wobec niezyskania wymaganego kworum lub nieosiągnięcia wymaganej liczby głosów.

W ocenie sądu brak podstaw do ustalenia na podstawie w/w przesłanki interesu prawnego w wytoczeniu niniejszego powództwa, gdyż udział osoby wymienionej w art. 214 ksh w podejmowaniu uchwał organu nadzoru traktuje się jako niebyły. Jeśli z tego powodu nie dojdzie do spełnienia wymogu kworum lub wymaganej większości głosów, skutkiem będzie nieważność podjętej uchwały, czego dochodzić można w trybie powództwa o ustalenie nieważności na podstawie art. 189 kpc (por. komentarz do art. 214 ksh Bieniak 2017, wyd. 5/Pabis). W niniejszym postępowaniu

powód nie wykazał, że po dniu 25 czerwca 2015 roku podejmowane były uchwały z udziałem pozwanej oraz że zachodzi wątpliwość co do spełnienia wymogu kworum lub wymaganej większości głosów. Nadto jak wyżej wskazano powód może wystąpić o ustalenie nieważności uchwały, żądanie ustalenia wygaśnięcia mandatu jest żądaniem dalej idącym.

2. wpłynie powyższe na ocenę zasadności istnienia podstawy prawnej do pobierania wynagrodzenia przez pozwaną z tego tytułu, w wypadku wygaśnięcia mandatu spółce będzie przysługiwało roszczenie o zwrot nienależnie wypłaconych kwot (pismo k. 311).

Niewątpliwie powód może wytoczyć powództwo o zapłatę, nie ma więc interesu prawnego do ustalenia wygaśnięcia mandatu pozwanej jako członka rady nadzorczej.

Z w/w względów powództwo podlegało oddaleniu wobec ustalenia, że powód nie ma interesu prawnego w wytoczeniu powództwa.

Na marginesie sąd rozważy również, czy zaistniały przesłanki ustalenia wygaśnięcia mandatu pozwanej w dniu 23 czerwca 2015 roku.

Bezsporne w niniejszej sprawie było, że pozwana od 2007 roku miała uprawnienia radcy prawnego, a mimo to od 2000 roku do 2016 roku była członkiem rady nadzorczej. Ostatnia uchwała powołująca pozwaną na członka rady nadzorczej została podjęta w dniu 11 czerwca 2015 roku, natomiast powód wnosi o ustalenie wygaśnięcia mandatu pozwanej z dniem 23 czerwca 2015 roku. W toku postępowania nie wykazano, że w w/w okresie zmieniła się sytuacja zawodowa pozwanej w powodowej spółce. Powyższe jest istotne z tego powodu, że istnieją odmienne skutki prawne dla dwóch sytuacji tj.:

1. jeżeli w dacie powołania dana osoba pełniła obowiązki wskazane w art. 214 ksh powołanie jej do rady nadzorczej jest nieważne z mocy art. 58 § 1 kc w zw. z art. 214 i art. 2 ksh,;
2. objęcie przez członka rady nadzorczej jednej z funkcji wymienionych w art. 214 ksh w trakcie kadencji powoduje wygaśnięcie jego mandatu w radzie nadzorczej.

Powód nie wykazał dokumentami na podstawie jakiej umowy pracowała pozwana w datach: 11 czerwca 2015 roku i 23 czerwca 2015 roku, nie wykazał również, że forma zatrudnienia w w/w okresie uległa zmianie oraz że po dniu 11 czerwca 2015 roku pozwana została zatrudniona jako radca prawny. Z zebranego materiału dowodowego wynika, że pozwana w okresie od 11 czerwca 2015 roku do 23 czerwca 2015 roku pracowała na podstawie tej samej umowy o pracę. Brak zmiany okoliczności pomiędzy powyższymi datami powoduje, że gdyby hipotetycznie przyjąć, że pozwana nie mogła pełnić mandatu członka rady nadzorczej, to uchwała o powołaniu pozwanej na członka rady nadzorczej VIII kadencji byłaby nieważna, nie można więc mówić o wtórnym skutku tj. wygaśnięciu mandatu. Również z tego powodu powództwo podlegało oddaleniu.

Powód nie wykazał nadto, że pozwana zatrudniona była jako radca prawny (nie przedłożył umowy o pracę), a pozwana powyższemu kategorycznie zaprzeczyła. Zgodnie z art. 6 kc to strona powodowa powyższą okoliczność powinna wykazać i powyższemu obowiązkowi nie podołała. Sam fakt świadczenia pomocy prawnej dla (...) przez pozwaną, co jest okolicznością bezsporną, nie jest tożsame z zatrudnieniem na stanowisku radcy prawnego. W aktualnym stanie prawnym brak kompleksowej i pełnej regulacji świadczenia usług pomocy prawnej, która określałaby kto, kiedy, w jakim zakresie i na jakich warunkach może je świadczyć. Przepisy ograniczają się w tym przedmiocie do regulacji częściowej dotyczącej tzw. prawniczych (adwokaci, radcowie prawni i notariusze) i pokrewnych (rzecznicy patentowi, doradcy podatkowi) zawodów zaufania publicznego. W art. 4 ustawy o radcach prawnych wskazano, że wykonywanie zawodu radcy prawnego polega na świadczeniu pomocy prawnej. W pozostałym zakresie do świadczenia usług pomocy prawnej mają zastosowanie przepisy o swobodzie działalności gospodarczej, jak i swobodzie zawierania umów. Wobec braku ustrojowej regulacji pomocy prawnej usługi prawne mogą świadczyć prawnicy zarówno niewykonyjący, jak i wykonyjący, prawnicze lub pokrewne zawody zaufania publicznego, a nawet przedsiębiorcy niebędący prawnikami.

Dokonanie czynności w dniu 23 czerwca 2015 roku w postaci opiniowania aneksu do umowy najmu lokalu użytkowego nr (...) (k. 228 akt) nie może przesądzać o zatrudnieniu pozwanej w charakterze radcy prawnego. Również ewentualne zatwierdzenie czynności o wartości powyżej (...) złotych może świadczyć wyłącznie o złamaniu zarządzenia obowiązującego w spółce, a nie przesądza o charakterze zatrudnienia. W ustawie o radcach prawnych brak przepisów regulujących powyższą kwestię. Bez znaczenia dla sprawy jest zaopiniowanie umowy z Akademią (...) o wartości powyżej (...) złotych, gdyż powyższa umowa została zaopiniowana w dniu 29 marca 2016 roku (powód wnosi o stwierdzenie wygaśnięcia mandatu z dniem 23 czerwca 2015 roku). Również pozwana występowała po dniu 23 czerwca 2015 roku jako pełnomocnik powódki – oskarżyciela posiłkowego w sprawie XVIII K 165/15 (por. dokumenty k. 424 – 425). Nadto strona powodowa nie wykazała, czy pełnomocnictwo dla pozwanej było udzielono jako pracownikowi czy radcy prawnemu. Tym bardziej o zatrudnieniu na stanowisku radcy prawnego nie świadczy zwracanie się do pozwanej: „ pani mecenas”.

Wobec powyższego należy ustalić, czy samo posiadanie tytułu zawodowego radcy prawnego jest samoistną przesłanką zastosowania art. 214 § 1 k.s.h. Posiadanie uprawnień zawodowych nie przesądza, że strony zawarły umowę stosownie do posiadanych przez pracownika kwalifikacji. W ocenie sądu decydująca jest treść umowy, a nie tytuł zawodowy. W niniejszej sprawie nie złożono umowy o pracę pozwanej aktualnej w datach: 11 czerwca 2015 roku i 23 czerwca 2015 roku oraz zakresu jej obowiązków, stąd też sąd nie jest w stanie dokonać interpretacji zadań pozwanej i oceny zawartej umowy.

Strona powodowa nie wykazała również, że zawarta umowa o pracę zmierzała do obejścia prawa by umożliwić pozwanej zasiadanie w radzie nadzorczej. Nie przedstawiono na powyższą okoliczność żadnych dowodów, nie wykazano, że ewentualne umowy zostały zredagowane w ten sposób, aby pozwana mogła być członkiem rady nadzorczej. Fakt wykonywania przez pozwaną obsługi prawnej nie jest tożsamy z zatrudnieniem jej na stanowisku radcy prawnego w reżimie ustawy o radcach prawnych.

Odnośnie charakteru zatrudnienia powód w uzasadnieniu pozwu wskazał, że E. S. (1) zajmowała stanowisko głównego specjalisty d.s. analiz prawnych – koordynatora d.s. obsługi prawnej, a do dnia 1 lutego 2016 roku stanowisko kierownika działu prawnego. Z karty obowiązków, uprawnień i odpowiedzialności głównego specjalisty ds. analiz prawnych – koordynatora ds. obsługi prawnej, na którą powołuje się powód w pozwie wynika, że kartę powyższą pozwana podpisała w dniu 25 lutego 2016 roku (k. 30), innych dokumentów dotyczących daty objęcia powyższego stanowiska nie złożono. Pozwana przesłuchana w charakterze strony wskazała, że kierownikiem działu prawnego została w październiku 2015 roku (por. k.530). Z dokumentów dołączonych do akt sprawy wynika również, że od 15 grudnia 2007 roku do 1 stycznia 2009 roku pozwana pracowała na stanowisku Koordynatora Zespołu (...) (porozumienia k. 155, 156), a od 1 stycznia 2009 roku jako główny specjalista ds. analiz prawnych (porozumienie k. 156). Nie złożono innych dokumentów dotyczących zatrudnienia. Na podstawie zeznań świadka A. B. (1) sąd ustalił, że w dacie powołania do rady nadzorczej VIII kadencji pozwana pełniła funkcję kierownika działu prawnego (wyżej wskazano przesłanki, którymi sąd się kierował dokonując powyższych ustaleń). Podkreślenia wymaga, że powód nie złożył podstawowych dokumentów dot. zatrudnienia pozwanej.

Pełnienie funkcji kierowniczej ma jednak drugorzędne znaczenia dla rozpoznania niniejszej sprawy, gdyż zakaz z art. 214 § 1 k.s.h. obejmuje każdego radcę prawnego zatrudnionego w spółce, bez względu na to, czy w spółce wyznaczono koordynatora pomocy prawnej (art. 9 ust. 2 ustawy o radcach prawnych) oraz niezależnie od tego, czy dany radca prawny jest takim koordynatorem czy nie. Ustawodawca uwzględnił w tym przypadku wynikającą z ustawy o radcach prawnych samodzielność stanowiska radcy prawnego wykonującego zawód w ramach stosunku pracy (art. 9 ust. 2 ustawy o radcach prawnych). Radca prawny będący koordynatorem pomocy prawnej sprawuje jedynie formalny nadzór nad innymi radcami prawnymi zatrudnionymi w danej spółce. Powyższe potwierdziła również świadek E. K., która zeznała, że pozwana nie nadzorowała jej pracy merytorycznie, a świadek pracowała w komórce obsługi prawnej.

Zgodnie z art. 9 ust. 2 ustawy o radcach prawnych, jeżeli jednostka organizacyjna zatrudnia dwóch lub więcej radców prawnych, jednemu z nich powierza się koordynację pomocy prawnej w tej jednostce. Zbyt daleką interpretacją byłoby

ustalenie na podstawie w/w przepisu, że pozwana skoro została kierownikiem działu prawnego została zatrudniona jako radca prawny.

Również nie ma znaczenia w sprawie, że pozwana od 1999 roku do 15 kwietnia 2016 roku świadczyła na rzecz pracowników (...) pomoc prawną na podstawie umowy zlecenia zawartej ze spółką. W ocenie sądu powyższa umowa mieści się w pojęciu zatrudnienia w myśl art. 214 § (...) k.s.h. Jednakże powyższa umowa zawarta była w 1999 roku, gdy pozwana nie miała jeszcze uprawnień radcy prawnego. Nie mogło być więc zamiarem stron zatrudnienie pozwanej jako radcy prawnego.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji na mocy art. 198 kpc. O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 par. 1 kpc. Strona pozwana reprezentowana była przez profesjonalnego pełnomocnika. Wysokość wynagrodzenia ustalono na podstawie par. 8 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu obowiązującego w dacie wniesienia pozwu tj. w dniu 7 czerwca 2016 roku. SSO Anna Kociołek

ZARZĄDZENIE

(...)

Warszawa, dnia 19 marca 2018 roku